

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
(โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
**The Factors Affecting Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) Prevention
and Control Behavior of People in Ban Kho Subdistrict of Ban Phue
District in Udon Thani Province**

ณัฐณิชา คำภา

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

Natthanit Khampha

Ban Kho Health Promoting Hospital, Ban Phue District, Udon, Thani Province

E-Mail: kanyabhakkot@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนในเขตรับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 345 คน กลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ถึงความรุนแรงของโรคโควิด-19 และ ด้านการรับรู้การพัฒนาตนเองในการป้องกันโรคโควิด-19 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .425, .375 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ ตัวแปรตามโดยรวมทุกด้าน พบว่า ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคโควิด-19 ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ ตัวแปรตาม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.05$ S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.08$ S.D.=.17) ด้านการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.07$ S.D.=.28) และด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.02$ S.D.=.69) ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์; พฤติกรรม; การป้องกันและควบคุม

* วันที่รับบทความ : 6 กรกฎาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 11 กรกฎาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 14 กรกฎาคม 2566

Received: July 6 2023; Revised: July 11 2023; Accepted: July 14 2023

Abstracts

The objectives of this research were 1) to study the factors related to the prevention and control behavior of the COVID-19 of the people in Ban Kho Subdistrict 2) to study the relationship with the prevention and control behavior of the COVID-19 and 3) to find ways to develop relationships with prevention and control behaviors of the COVID-19 of the people in Ban Kho Subdistrict. The samples used in the research were: People in the responsible area who received the vaccine aged 15 years and over in Ban Kho Subdistrict, Ban Phue District, Udon Thani Province, totaling 345 people The target groups used in the research are: Group of informants from the group of government informants. A group of informants from 10 government officials used to gather information for the interview. The research tools were questionnaires. and interview form Statistics used in data analysis were frequency, percentage, multiple regression analysis.

The research found that Factors related to the COVID-19 Prevention and Control Behavior of People in Ban Kho Subdistrict Overall, it was found that the awareness of the severity of the COVID-19 and the awareness of self-improvement in preventing the COVID-19. The predictor coefficients in raw score (b) were .425, .375, respectively.

The relationship with the prevention and control behavior of the COVID-19 of the people in Ban Kho Subdistrict, Ban Phue District, Udon Thani Province Overall, it was found that dependent variables were at a moderate level ($\bar{x}=3.05$ S.D.=.28) In descending order as follows: Knowledge about COVID-19 was at a moderate level ($\bar{x}=3.08$ S.D.=.17), family support was at a moderate level ($\bar{x}=3.07$ S.D.=.28), and news about Prevention of COVID-19 was at a moderate level ($\bar{x}=3.02$ S.D.=.69), respectively.

Keywords: Relationship ; Behavior ; Prevention and control

บทนำ

การเกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เกิดจากเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 ก่อให้เกิดอาการในระบบ ทางเดินหายใจของคน และสามารถติดต่อจากคนสู่คน ผ่านละอองน้ำมูกและน้ำลายโดยการไอหรือจามของผู้ป่วย หากมีการจับสิ่งของที่มือละอองเหล่านี้ติดอยู่ก็สามารถติดเชื้อไวรัสผ่านการนำมือไปสัมผัสกับดวงตา จมูก หรือปาก องค์การอนามัยโลกได้มีแถลงการณ์ให้โรคนี้เป็นภาวะการระบาดใหญ่ทั่วโลก (pandemic) พบผู้ติดเชื้อทั่วโลกในปัจจุบัน จำนวน 453,635,828 ราย เสียชีวิต 7,095,279 ราย มีอัตราการเสียชีวิตร้อยละ 2.0 ของจำนวนผู้ติดเชื้อ ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมอยู่ที่อันดับ 24 และมีผู้เสียชีวิตอยู่ที่อันดับ 35 ของโลก ที่ผ่านมามีประเทศไทยเป็นประเทศที่มีผู้ป่วยโรคนี้ยืนยันเป็นประเทศแรกนอกประเทศจีน ผู้ป่วยเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาจากนครอู่ฮั่น ทำให้เกิดการแพร่กระจายและมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้ติดเชื้อสะสม จำนวน 3,004,277 ราย เสียชีวิต 29,974 ราย มีอัตราการเสียชีวิตร้อยละ 1.90 และพบว่าช่วงอายุที่มีการติดเชื้อสูงสุดในระลอกนี้ คือ ช่วงวัย 20-39 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มวัยผู้ใหญ่ที่มีมากถึง ร้อยละ 74.3 เทียบกับการระบาดเมื่อ 2 ครั้งก่อนหน้านี้ ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 65.3 และ ร้อยละ 52.7 (อภิชาติ อินทเจริญ, คณธมาพันธ์ กาญจนภูมิ, กัลยา ตันสกุล, สุวรรณ ปัตตะพัฒน์, 2564 : 5)

จากการแพร่ระบาดของโรคนี้ส่งผลกระทบในด้านการศึกษาและการท่องเที่ยว มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ รายได้ และกระแสเงินสดของธุรกิจอย่างรุนแรง ที่สำคัญผู้ติดเชื้อโรคนี้ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพ ทำให้ปวดอกเสบ การหายใจล้มเหลว และปัญหาสุขภาพจิตต้องใช้ทรัพยากรสาธารณสุขในการดูแลผู้ป่วย ทำให้รัฐบาลไทยออกมาตรการเพื่อควบคุมและยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคนี้และพบว่า ประชาชนมีการทำประกันภัยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้น และมีผู้อุปประกันภัยยื่นเรื่องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนรายวันเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีประชาชนบางรายที่มีพฤติกรรมเสี่ยงให้ตนเองติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 หรือหละหลวมในมาตรการ มีเพียงบางส่วนที่ยังมีความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับวิธีป้องกันตนเอง การได้รับข้อมูลข่าวสารและการสนับสนุนจากครอบครัว/ชุมชน การระบาดและความรุนแรงของโรคติดเชื้อ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามปัจจัย ปัจจัยแรกคือ ตัวเชื้อโรค ปัจจัยที่สองคือ พฤติกรรมและภูมิคุ้มกันของประชาชน และปัจจัยที่สามคือ ระบบของสังคมและมาตรการด้านต่างๆ ที่เข้มแข็งหรืออ่อนแอ ดังนั้นพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การเข้าถึงทรัพยากรและบริการสาธารณสุข การสื่อสารนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว/ชุมชน ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยกรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงสูง และมีโอกาสที่จะเกิดการระบาดระลอกใหม่ ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส (ณัฐธญาพัฒนะวาณิชนันท์และคณะ, 2563 : 3)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ที่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่อย่างต่อเนื่อง ขณะที่มาตรการและการดำเนินงาน ควบคุมและยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ได้มีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบมีการศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลพฤติกรรมในการป้องกัน การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนแต่ยังไม่พบการศึกษาในกลุ่มวัยผู้ใหญ่ที่พบการติดเชื้อมากที่สุดและในเขตพื้นที่ที่พบผู้ป่วยสูง

องค์การอนามัยโลกได้เผยแพร่ข้อมูลไว้ว่า เชื้อไวรัสสามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนได้ทางละอองฝอยจากจมูกหรือปากที่ถูกขับออกมาเมื่อผู้ป่วย ไอ จาม หรือพูดคุ้ย โดยไม่มีอุปกรณ์ป้องกันละอองฝอยอาจเกิดการติดเชื้อได้โดยตรงโดยการสูดเข้าไปทางปากและจมูกหรือทางอ้อมจากการสัมผัสบริเวณที่มีการปนเปื้อนของเชื้อโรคแล้วสัมผัสจมูก ปาก ตา โดยที่ไม่ได้ทำความสะอาดมือ จึงมีคำแนะนำเบื้องต้นในการป้องกันเพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคโดยให้สวมหน้ากากอนามัยล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่และน้ำหรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมหลักเป็นแอลกอฮอล์ รักษาระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร หลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังพื้นที่แออัดอากาศไม่ถ่ายเท รวมทั้งการเข้ารับวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การแยกกักตัวเมื่อติดเชื้อหรือเป็นผู้สัมผัสผู้ติดเชื้อที่มีความเสี่ยงสูง ปฏิบัติตนตามมาตรการป้องกันการแพร่กระจายอย่างเคร่งครัด แม้จะฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แล้ว (บังกช โมระสกุลและคณะ, 2564 : 6)

อำเภอบ้านผือ ยอดสะสมการฉีดวัคซีนโควิด 19 จำนวน 11,793 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.24 ตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ยอดสะสมการฉีดวัคซีนโควิด 19 จำนวน 619 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.84 ตำบลบ้านค้อแบ่งการปกครองออกเป็น 6 หมู่บ้าน มีประชากร 3,587 คน ได้แก่ บ้านค้อ ม.1 ม. 2 บ้านหนองกอง ม.3 บ้านนารายณ์ ม.4 บ้านนาคุณ ม.5 บ้านนารายณ์น้อย และ ม.6 บ้านค้อน้อย ประชาชนในเขตรับผิดชอบที่ได้รับวัคซีน จำนวน 3,038 ราย และประชากรส่วนใหญ่มีแนวโน้มละอากจะเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังกล่าวนี้อยู่ในกลุ่มโรคที่ติดต่อรวดเร็วและทำให้ถึงแก่ชีวิตได้ ปัจจัยความสัมพันธ์คือ พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ในการดำเนินชีวิตไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหาร การใกล้ชิดกลุ่มเสี่ยง การสัมผัสกลุ่มเสี่ยง การไม่ออกกำลังกาย การไม่มีความรู้ในการป้องกันตนเอง เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชน และจากปัญหาการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี เพื่อใช้ข้อมูลเป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (เชิงปริมาณ)

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตรับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2,529 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในเขตรับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2,529 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบ

แบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และคำนวณหาจำนวนตัวอย่าง Multiple Linear regression ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนใน เขตได้รับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยใช้การสุ่มที่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วน (Proportional Allocation) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของประชาชนใน เขตได้รับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ให้มีความเหมาะสมตามจำนวนของสัดส่วนประชากรในการหาสัดส่วนที่เหมาะสม จำนวน 345 คน (กัลยา วานิชย์ บัญชา, 2560 : 6) และกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลองค์ความรู้ ความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวทางการ พัฒนาความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนใน เขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยแยกเป็น 1 กลุ่มๆ 10 คน เป็นจำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงปริมาณ)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัว แปรต้นและตัวแปรตาม ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโร นา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) เป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal scale) และเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโควิด-19 2) ด้านการรับรู้ถึงความรุนแรงของโรคโควิด-19 3) ด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคโควิด-19 4) ด้านการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคโควิด-19 และ 5) ด้านการรับรู้การพัฒนาตนเองในการป้องกันโรคโควิด-19 มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายความว่า	ระดับข้อความนั้นเป็นจริงมีอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายความว่า	ระดับข้อความนั้นเป็นจริงอยู่ในระดับมาก
3 หมายความว่า	ระดับข้อความนั้นเป็นจริงมีอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายความว่า	ระดับข้อความนั้นเป็นจริงอยู่ในระดับน้อย
1 หมายความว่า	ระดับข้อความนั้นเป็นจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 2) ด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 จากสื่อ และ 3) ด้านการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายความว่า	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายความว่า	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมอยู่ในระดับมาก
3 หมายความว่า	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายความว่า	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมอยู่ในระดับน้อย
1 หมายความว่า	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงคุณภาพ)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษารายการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตาม ของแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย นำเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์

3.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจข้อความนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

0 เมื่อไม่แน่ใจข้อความนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

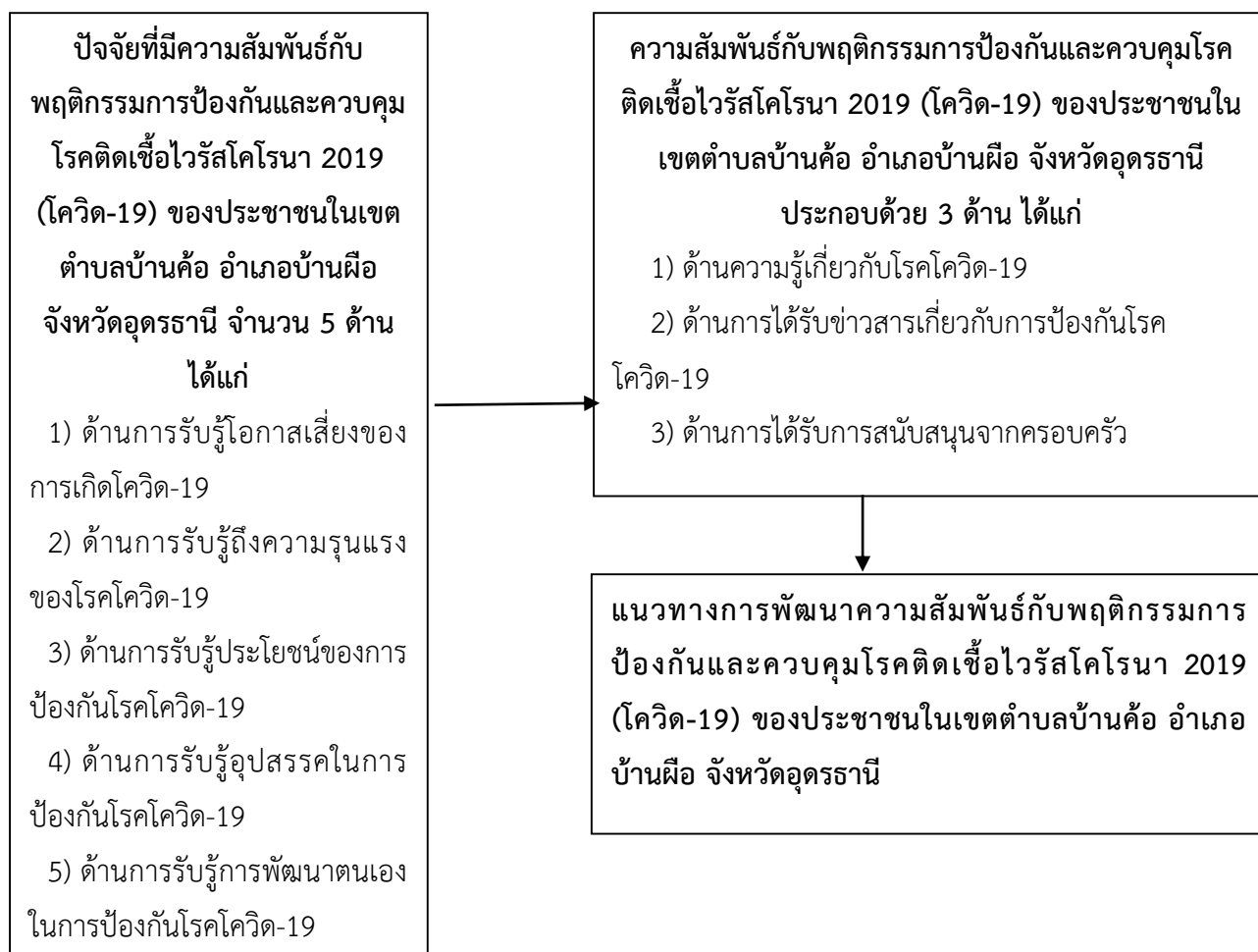
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC เข้าใกล้ 1.00 ถ้าต่ำกว่า 0.6 ควรจะปรับปรุงข้อความใหม่ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (Rovinelli & Hambleton, 1977 : 49-60)

3.4 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ (Try out) จำนวน 40 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตรับผิดชอบที่ได้รับวัคซีนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเมืองพาน อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ .87 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยรวมทุกด้านพบว่า ด้านการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคโควิด-19 และ ด้านการรับรู้การพัฒนาตนเองในการป้องกันโรคโควิด-19 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .425, .375 ตามลำดับ

2.พฤติกรรมกำรป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำรป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำรป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรตามโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.05$ S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.08$ S.D.=.17) ด้านการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.07$ S.D.=.28) และด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.02$ S.D.=.69) ตามลำดับ

3.แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมกำรป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัย พบว่า ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาในการทำลายระบบการหายใจ ทำลายปอด เมื่อตรวจสอบว่าติดเชื้อต้องรีบไปพบแพทย์ และต้องมีการรักษาเป็นระยะเวลา 7-10 วัน หรือมากกว่านั้น ตลอดทั้งมีการแจ้งข่าวการรับรู้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนามีต้นกำเนิดมาจากต่างประเทศ ทั้งนี้ภาครัฐควรมีสนับสนุนองค์ความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันจากสื่อโทรทัศน์ จากสื่ออินเทอร์เน็ต จาก YouTube จาก Facebook จาก Line Application จากเพื่อนร่วมงาน จากเครือข่ายต่างๆ จากคนในครอบครัวจากสื่อหนังสือพิมพ์และสื่อโฆษณาอื่นๆ ครอบครัวเป็นกำลังใจในการแสวงหาความรู้ในการรักษาการป้องกันและควบคุม มีความเข้าใจ สร้างความร่วมมือร่วมแรงกันในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนากับหน่วยงานอื่นๆ โดยการเว้นระยะห่าง สวมใส่หน้ากากอนามัยเป็น และหน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญในการป้องกันควบคุมการโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่อายุตั้งแต่ 31-40 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคืออายุตั้งแต่ 18-30 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ส่วนเป็นเพศหญิง จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 11,000-20,000 บาท จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 ลงมา จำนวน 112 คน คิดเป็น

ร้อยละ 32.5 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิชน จันทรแพง (2564 : 83-100) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี. ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ต่ออุปสรรค และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้แก่ อาชีพ สภาพแวดล้อมในการทำงาน การรับรู้ข่าวสาร จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ต่ออุปสรรค สำหรับปัจจัยที่ใช้ในการทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคฯ ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว , การรับรู้โอกาสเสี่ยง และการรับรู้ประโยชน์ โดยสามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 ได้เท่ากับร้อยละ 8.80 ($\beta = 17.192$, $R^2 = 0.088$)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ถึง ความรุนแรงของโรคโควิด-19X2 และ ด้านการรับรู้การพัฒนาตนเองในการป้องกันโรคโควิด-19X5 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .425, .375 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสชัย โสวิกา และทบประดิษฐ์, รัชนิกร (2563 : 5) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ ป้องกันและควบคุม COVID – 19 ของประชาชน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. ผลการวิจัย พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับ COVID – 19 ของประชาชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ($X = 11.53$) ปัจจัยความ เชื่อด้านสุขภาพของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($X = 4.01$) ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคมของ ประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($X = 3.68$) และพฤติกรรม การป้องกันและควบคุม COVID – 19 ของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($X = 4.12$) ปัจจัยความเชื่อด้านสุขภาพและปัจจัยแรงสนับสนุน ทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการ ป้องกันและควบคุม COVID – 19 ของประชาชน ซึ่งมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.684 และ 0.424 ตามลำดับ และผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ การ รับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค การรับรู้ถึงความรุนแรงของโรค การรับรู้ถึงประโยชน์ของการป้องกันโรค การ รับรู้อุปสรรคในการ ป้องกันโรค แรงจูงใจด้านสุขภาพ และการสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร สามารถร่วม ทำนายพฤติกรรม การป้องกันและควบคุม COVID – 19 ของประชาชน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด บุรีรัมย์ ได้ร้อยละ 48.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($2 R = 0.485$, $P < 0.05$)

ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของ ประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนใน เขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรตาม ตัวแปรตาม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.05$ S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง (

$\bar{X}=3.08$ S.D.=.17) ด้านการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.07$ S.D.=.28) และด้านการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.02$ S.D.=.69) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นายกัมปนาท โคตรพันธ์และ นิยม จันทน์วาล (2563 : 9) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในจังหวัดมุกดาหาร. ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 65.4 พฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 55.3 และภาพรวมความรู้ด้านสุขภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.522$, $p\text{-value} < 0.001$) ผลการวิจัยนี้หน่วยงานสาธารณสุขสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบกิจกรรมพัฒนา ความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนและกลุ่มเสี่ยง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรต้น โดยรวมทุกด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในเขตตำบลบ้านค้อ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ตัวแปรต้น อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.04$ S.D.=.36) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.10$ S.D.=.31) ด้านการรับรู้อุปสรรคในการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.05$ S.D.=.49) ด้านการรับรู้ถึงความรุนแรงของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.05$ S.D.=.37) และด้านการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันโรคโควิด-19 อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}=3.03$ S.D.=.74) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ จินดาดีและคณะ (2565 : 9) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับอาการของผู้ป่วยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) โรงพยาบาลเขาสมิง จังหวัดตราด. ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านอายุและด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับอาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยด้านสถานภาพครอบครัวและปัจจัยด้านสุขภาพ ประกอบด้วยภาวะอ้วน มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านการมีโรคประจำตัว มีความสัมพันธ์กับระดับอาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สัญชาติและการได้รับวัคซีนโควิด กับระดับอาการของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ($p = .777$, $p = .115$, และ $p = .710$) การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับอาการของผู้ป่วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีทั้งปัจจัยด้านบุคคลและด้านสุขภาพ การป้องกันไม่ให้เกิดอาการรุนแรงนั้น ควรมีการให้ข้อมูลแก่ประชาชน ในการปฏิบัติตนเองอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ให้นำหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรสร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกๆ ภาคีเครือข่าย โดยยึดถือหลักการมีส่วนร่วมและความปลอดภัย ความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในบริบทต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

2.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบควรกำหนดแนวทางความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนในพื้นที่เป็นแผนในการปฏิบัติ โดยมีแบบแผนอย่างชัดเจน และสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

3.1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ศึกษาในครั้งนี้เพื่อทำนายพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 หรือใช้แบบแผนความเชื่อสุขภาพที่ศึกษาองค์ประกอบการรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ต่ออุปสรรค โดยเพิ่มแรงจูงใจด้านสุขภาพและปัจจัยทางสังคม (Social factor)

3.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2560). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Window*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา.
- กัมปนาท โคตรพันธ์และ นิยม จันทน์นวล. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในจังหวัดมุกดาหาร. *การประชุมวิชาการ ระดับชาติ มอบ. วิจัย ครั้งที่ 16* หน้า 148-160.
- ณัฐญา พัฒนะวาณิชนันท์ และคณะ. (2563). การบริหารจัดการทรัพยากรสำหรับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทยโดยใช้แบบจำลองข้อมูลจาก Big Data. *วารสารวิชาการ สาธารณสุข*. 29 (3), 386-99.
- บงกช โมระสกุล และคณะ. (2564). ความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา และวิทยาลัยเซนต์หลุยส์. *วารสารศูนย์อนามัยที่ 9*. 15 (37), 179-195.
- เสาวลักษณ์ จินดาดีและคณะ. (2565). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับอาการของผู้ป่วยไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) โรงพยาบาลเขาสมิง จังหวัดตราด*. กลุ่มงานการพยาบาล โรงพยาบาลเขาสมิง.
- โสชัย โสวิกา และทบประดิษฐ์, รัชนิกร. (2563). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุม COVID – 19 ของประชาชน ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์*. สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สิทธิชน จันทรแพง. (2564). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของประชาชนอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี*. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี. *วารสารศาสตร์สาธารณสุขและนวัตกรรม*. 1 (3), 83-100.
- อภิวดี อินทเจริญ และคณะ. (2564). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคอหงส์ จังหวัดสงขลา*. *วารสารการสาธารณสุขชุมชน*. 3 (2), 19-30.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). *On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity*. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*. 2, 49-60